

d'una part dels riscos garantits pel servei general (art. 39), és possible teòricament que els esmentats assegurats facultatius no tinguin dret als serveis per malaltia. Però el cas serà probablement rar a la pràctica, i la majoria de vegades els assegurats facultatius demanaran llur admissió per aprofitar la visita mèdica, de la mateixa manera que ho fan ara la major part de les persones que s'inscriuen en les mutualitats. Dues condicions són exigides dels assegurats per beneficiar del servei mèdic: 1.ª Haver cotitzat regularment al començament de l'aplicació de la llei durant 20 dies com a mínimum abans de la malaltia, i des del quart mes d'aplicació de la nova llei, durant 60 dies dels tres mesos anteriors (art. 5, 3); 2.ª Contribuir a les despeses mèdiques en la mesura fixada per la caixa d'assegurança, entre els límits de 15 a 20 per cent de la despesa, i a les despeses farmacèutiques amb la suma del 15 per cent, en les condicions previstes pels contractes col·lectius convinguts entre les Caixes i els Sindicats de metges (art. 1, 5). Aquests contractes col·lectius i el reglament d'administració pública determinen la manera com els assegurats justificaran, en cas necessari, llur condició davant els metges, farmacèutics o altres persones el concurs de les quals es demani.

2) *Família de l'assegurat.*—No insistim sobre aquells dels membres que, essent personalment assegurats, tenen evidentment els drets lligats amb aquesta qualitat. Observem, només, que per assegurar-se personalment, la dona d'un assegurat, obligatori o facultatiu, no té necessitat d'ésser també assalariada (arts. 43-44), però la llei no concedeix pas el mateix avantatge al marit no assalariat d'una assegurada.

Sense ésser ell mateix assegurat, tot consort (dona o marit) d'un assegurat beneficia dels mateixos serveis i socorsos de malaltia que aquest (art. 4, 1). La dona de l'assegurat té dret als mateixos socorsos d'embaràs que la dona personalment assegurada (art. 9).

Sens dubte, cal que el seu consort reuneixi les condicions exigides per tenir ell mateix dret als serveis mèdics. Ultra això, cal certament que el matrimoni s'hagi ja celebrat el dia que aquests serveis es reclamin; per contra, res a la llei no indica que el matrimoni hagi d'ésser anterior a l'accident o a l'origen de la malaltia. Resta d'incumbència del metge que vulgui reservar-se el

dret de recórrer directament contra la Caixa d'assegurança, de comprovar el matrimoni del malalt amb un assegurat. Potser en aquest punt vindran algunes dificultats, que seria de desitjar fossin aplanades pel reglament anunciat o pels contractes col·lectius entre Caixa i Sindicat mèdic.

Els menors de 16 anys no assalariats que siguin fills legítims de l'assegurant i del seu consort actual tenen dret segurament com aquells a l'assistència mèdica. Però és difícil de precisar quins són els fills que hi tenen dret. Especialment per un risc-malaltia. L'article 4, 1er., diu solament: "l'assegurat, el seu cònjuge i llurs fills"; i sembla referir-se només que als fills de l'assegurat i del seu consort actual, sense distingir entre llurs fills legítims, naturals o adoptius, però, a condició, d'ésser *comuns* als dos cònjuges. Parlant dels que estan al càrrec de la família, l'article 20, 2on., reconeix indistintament els fills "a càrrec de l'assegurat, siguin legítims, naturals reconeguts, recollits o adoptius", sense exigir que siguin comuns a l'assegurat i al seu consort actual. Al nostre entendre, és el segon text que cal tenir en compte, primer perquè reproduïx l'article 53, 4rt., del projecte primitivament votat per la Cambra de Diputats sense que s'hagi indicat la intenció d'abandonar la idea, i després perquè els diversos articles de la nova llei es refereixen a aquest article 20 per tal d'apreciar els drets de l'assegurat (art. 1, cap. 2, i 37, cap. 2) i darrerament perquè pres al peu de la lletra, l'article 4-10 conduiria a resultats inadmissibles, com de refusar l'assistència mèdica al fill legítim que l'assegurat tingués d'un primer matrimoni.

3) *Antics assegurats.*—Els assegurats facultatius, el salari dels quals passi, en el curs de l'assegurança, el màxim legal, tenen dret encara a l'assegurança-malaltia durant sis mesos a comptar de la notificació que els hi és feta per la Caixa (art. 43, 1er.). Els assegurats que beneficiïn d'una pensió d'invalidesa tenen dret als serveis mèdics i farmacèutics, en les mateixes condicions que abans d'obtenir pensió, durant els cinc anys en els quals aquesta només resta fixada provisionalment (art. 12, 2on.). Per fi, la llei prescriu serveis mèdico-farmacèutics "en favor dels pensionats des de més de cinc anys per invalidesa i dels jubilats de les assegurances socials, decidint que el fons de majoria haurà de contribuir a aquest servei "dins la mesura de les seves disponibilitats i se-